

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՆ

Թիֆլիս, սեպտեմբերի 2

Ինչ որ նոր է, մեր հասարակութեանը տիրել է, ցանկալի է, իսկ յետոյ հասարակութիւնը զգլում է, անտարբեր է դառնում:

Ամեն մի բան, մի ձեռնարկութիւն, մի բարեգործութիւն, երբ առաջին անգամ երևան է դաշտ մեր հասարակութեան մէջ, ամենքը նորան սիրով են ընդունում, աշխատում են մասնակցել, իրանց կարողութեան չափ օգնել գործին, բայց երբ անցաւ փոքր ինչ ժամանակ, ամենքը սկսում են սառն վերաբերվել գործին հետզհետէ, և վերջապէս գործը դադարեցնում են: Նոյն իսկ այն միջոցին, երբ հարկատու է ամեն ջանքերը և աշխատութիւնները բազմապատկել, կամ գոնէ շարունակել առ ժամանակ, որպէս զի գործը հասնի իր ցանկալի վախճանին, և ունայն ջանքնեն ձեռնարկած միջոցները:

Երբ «Մշակ» լրագիրը առաջին անգամ յայտնեց Հայաստանի անտանելի սովի լուրը, և կարգաց հարկերով սրտով հրաւիրեց յոգուտ սովաւանջներին, զանազան կողմերից կայծակի արագութեամբ երևցան օգնութիւններ, զանազան կողմերից անձրեւի նման թափվեցան նուէրներ զխաւարապէս «Մշակ» խմբագրատանը: Սովերոյ խնամող կենտրոնական մասնաժողովը բաժանում էր այդ նուէրները բոլոր սովեալներին առանց խտրութիւն դնելու կրօնի և ազգութեան մէջ, և սորանով բարձրացրեց հայութեան անունը և պատիւը թէ Եւրոպայի, թէ Թուրքիայի և թէ նոյն իսկ հայի արինաբարու քուրդ թշնամիների առաջ:

Ամեն մի դասակարգին պատկանող անձինք սկսեցին նուէրներ հաւաքել: Այս միջոցին Ռուսաստանի հայերը ցայտ սուրբ մի օրինակելի մարդասիրութիւն որը երբեք չէր պէտք է մոռանան Հայաստանի հայրեր: Այս մարդասիրական գործին մասնակցեցին զանազան կրօնի և ազգութեան անձինք՝ քրիստոնեան, մահմետականը և մոսկիսականը:

Երբ Հայաստանում սովը յայտնեց և դեռ ոչ մի կողմից օգնութիւն չէր հասել, Հայաստանի հայը բոլորովին յուսահատվեց. նա գիտէր լաւ, որ ոչինչ օգնութիւն չէր կարող ստանալ իր տէրութիւնից, նրա յոյսը մնացել էր միայն մէկի վերա, նա իր կենաց և մահու հարցը նորանից կախուած էր երեսկայում. նա իր փրկութիւնը և անդունդի խորքերում գլորելը նորանից էր սպասում.— դա էջմիածնին էր, դա հայոց ընդհանուր մայր Միթունն էր: Բայց այս բանի մէջ էջմիածնի գործունէութիւնը ամենքին յայտնի է:— Արեւմտ «կորայ բոլորովին» մտածեց հայաստանցի հայը, որովհետեւ նրան շատ քարտափեցրեց էջմիածնի անտարբերութիւնը: Հայաստանցի հայը, դեռ մինչև այն ժամանակ չէր գիտէր, թէ ունի մի երեսելի և զօրեղ պաշտպան, որը պիտի ազատէր նորան ահուկի սովի ձանկերից.— դա ռուսա-հայտակալ հայտնութիւնն էր:

Երբ Հայաստանից դուրս բնակվող հայերի օգնութիւն հասաւ, հայաստանցի հայը զգաց որ անտէր չէ. նա յանկարծ քաջաբերվեց, նա իր տուն մասնին երբ ընտանիքը տիրած և սոված էր տեսնում, քաջաբերում էր և հպարտութեամբ արտասանում էր հետեալ խօսքերը, թէ «ինչու կը տիրե՞ք, սիրելիներս, մենք մեր կարծածին չափ անտէր չենք, մեր ազգակիցները, որոնք բնակվում են ուրիշ տէրութեանց մէջ, մեզի չեն մոռացել, ներքանք մեզի օգնութիւն կուղարկեն. դուք նոցա համար աղօթեցէ՛ք»: Այսպիսի խօսքերով պահում էր նա իր ընտանիքը, մինչև նորան նիւթական օգնութիւն էր հասնում: Նորա տխուր դէպքի վրա փայլում էր մի ժպիտ, նա իր անձը զոչ մատուցանելու պատրաստ էր նոցա կենաց համար, որոնք ներքան օգնում էին, և իրանց նուէրները չէին ինտայում նորա փրկութեան համար:

Այս միջոցին, տարաբաղաբար, երբ պէտք է գործին վերջը պատկի» ինչպէս ասում են, նուիրատուութիւնները սակաւացան և համարեա վերջացան: Մի քանի ամիս առաջ, որ «Մշակ» բոլոր թերթերը լցված էին նուիրատուաց ցուցակներով, այժմ հազիւ է պատահում, շատերի մէջ գոնէ մի ցուցակ: Այսպիսի ժամանակ, երբ հայաստանցի հայը ձանաչել է իր հայրենակից, հետաւոր տեղերում ցրված հայերին, երբ նա սրտով և հոգով միանում է մեզ հետ, մեզ պէտք էր դարձաւ շարունակել մեր օգնութիւնը դէպի նա, որը դեռ ևս շատ կարօտութիւններ ունի: Այս միջոցին, երբ շինութեան հիւրը ձգել ենք և պատերը կանգրեցնել, պէտք է աշխատենք և առատաբար ծածկել:

Եթէ կամենում ենք, որ շինութիւնը աւարտենք, և կիսատ թողնելով, ծաղրալի չը դառնանք:

Առնուտ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՆ

Թիֆլիս, 8 սեպտեմբեր:

Անցեալ տարի Գանձակայ լեռների վրա ճանապարհորդելու ժամանակ, ինձ պատահեց Սաւա-կայի դուխարոյ ռուսների մօտ տեսնել ոչխարներ մերկոտ կոշիկած տեսակից: Որովհետեւ ոչխարների այդ ցեղը յայտնի է իր բրթի աղնութեամբ — շատ օգտակար կը լինէր դրանց Վանայ կողմերում անձեցնելը, — այդ նպատակով ստորագրութիւն բաց արի, որ մի մասնաւոր գումար հաւաքվի, այդ ոչխարներից գնելու և Վան ուղարկելու համար: Սաւա-կայի և Նիգարեղի չայ վաճառականները, Չարգախուր գիւղի բնակիչները սիրով ընդունեցին իմ առաջարկութիւնը և նրանց նուէրներով գնեցաւ իսկ ունէ հատ ոչխար: Սովի պատճառով հնար չեղաւ այդ փոքրիկ հոտը Վան ուղարկել: և ոչխարները մնացին զանազան անձանց մօտ:

Ես իմ անձնական գործերի պատճառով ստիպված լինելով առժամանակ հեռանալ Գանձակից խնդրեցի պ. Աղէքսանդր Խօջանանին, որը ընդունեց Նիգարեղի և Սաւա-կայի ոչխարները, հաւաքել և յանձնել պ. Յովհաննէս Մանասանին: Այս վերջին պարոնը, իր ստացածը Չարգախուրի ոչխարների հետ միացնելով, պիտի պահէ իր մօտ մինչև առանձին տնօրէնութիւն լինի իմ կողմից:

Պ. Յ. Մանասանը ոչխարներից ստացած արդիւնքը պէտք է ծախսէ նրանց պահպանութեան համար, իսկ զանաքը ծնողների հետ կը մնան որպէս Վանի սեպակախութիւն:

Նուիրատուների ստորագրութեան ցուցակը յանձնել եմ պ. Աղէքսանդր Խօջանանին:

Ա. Թումանյան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՆ

Թիֆլիս, 8 սեպտեմբերի

Կարգալով «Մեղուի» 67 և 68 համարներում տպված «Քարոզիչները» վերնագրով կատակերգութիւնը, զարմացանք դիւզացու այդ հեղինակութեան վրա. զարմանալի բան, որ մէկ կողմից հեղինակը սովորաբար է իրան նմաններին, որպէս թէ պրօթէտանտ ասված հայ աւետարանականները ազգատեաց են, միւս կողմանէ ակնարկում է միսիստարներին որպէս թէ դրաւ էլ դորանց առաջնորդներ են դէպի ազգատեցութիւնը. բայց մի և նոյն ժամանակ խեղճ սաստիկ կուրանում է, չէ կարողանում իրաւ տեսնել որ ինքն էլ այդ ազգատեացներից մէկն է իրան անտույզ հեղինակութեան արդիւնքով, թէ ինչու համար ահ սպասում:

Մենք հայ աւետարանականներս հարկւր անգամ խոստովանել ենք, երկու հարկւր անգամ էլ կրկնել ենք «Մշակի» համարներում, թէ մենք հայ ենք և հայերի հարազատ ժառանգներ: Թէ կուզ ողբան էլ ատէ մեզ մեր ազգը, մենք դարձաւ հայ ենք և այսպէս էլ պիտի կենանք մինչև վերջը, բայց առանց զոհելու և ոչ մի նշանակեց մեր կըրօնական համոզմունքից որը հիմնված է Աստուծոյ խօսքի ս. աւետարանի վրա:

Սակայն դարձաւ «Մեղուի» համարները ահա միտմտաբար մեզ նոր ազգ են կարծում, որ այդ խօսքը որչափ որ զուրկ է բուն իսկ «Մեղուի» թերթերը կարդացողներին:

Եթէ մենք, հայ աւետարանականներս, մեզ ահա անտեսել ենք գերմանացի, անգլիացի կամ ֆրանց, այն ժամանակ «Մեղուն» կը սկսէր կեղծ ազգատէր ձեռնալ և երկար ու բարակ ճառեր գրել մեզ վրա, և մեզ իրաւորել որ մեզ հայ կոչենք: Իսկ հիմա, երբ որ մենք պարզապէս խոստովանում ենք մեր ընդհանուր ազգի առաջին անկեղծութեամբ մեր ազգը սիրելու և բոլոր ճշտութեամբ մեր լեզուն պաշտպանելու, այդ ժամանակ «Մեղուն» իրան համարներով բոլորովին խուլ է ձեռնում, ուզում է ստիպել որ մենք մեզ ուրիշ բան անուանենք: Սորանից յետոյ ամեն մի ողջամիտ և լրջմտութեամբ խորհում է և գործում ներպատկարներով, իրաւունք ունէ այդպիսի նուաստ միջոցներ ձեռք առնողներին համարել ազգութեան

ամբողջութեանը մեծապար, չը նայելով նոցա մեզ ամբաստանելուն:

Մի խօսք ևս. Ս.— եմանցները կարծում են թէ ձեռք առնել մեծ նշանակութիւն կունենայ աւետարանականների վրա քան Լևոն Ժ. պապի և Կրիսթի Է. և Կարլոս Ե. կայսրի հարուածները, որոնք պատճառ եղան ամբողջ Գերմանիայի բարեկարգութեանը, առաջադիմութեանը և լուսաւորութեանը:

Իսկ այսօր մենք Կովկասի մէջի աւետարանական հայերս չը պէտքէ դադարենք մատուցանելուց մեր խորին շնորհակալութիւնը մեր հոգի Կայսրին և աղօթք առ Աստուած նորա համար, որի հովանաւորութեան տակ վայելում ենք մեր խղճմտանքի ազատութիւնը: Ուրեմն եթէ բանը «Մեղուն» մնար, նա արժափ կը հալածէր մեզ:

Հայ-աւետարանական

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Սեպտեմբեր ամսից սկսած Ռուսաստանի բոլոր հեռագիրների համար վարձ կը վերցվի ոչ թէ քան բառից, այլ իւրաքանչիւր բառից մի յայտնի վճար:

Մեզ հաղորդում են. Թիֆլիսի ՀԱՒԱՐԱՐ կողմից թողում յաճախ գողութիւններ են պատահում ոչ միայն դիւրով, այլ և ցերեկով: Գանի օր առաջ կէս օրվայ ժամանակ կողոպտեցին պ. Մ. Սարգսյանի տունը. թէ և գողերը բռնված են, բայց կողոպտված իրերէնները դեռ չեն գտնվել:

ԱՄԱՆԱՅԻՆՆԵՐ ԵՐԿՐԱՆԵՐ պատմում են, որ այնտեղ բաւական ձիւն է եկել, ցրտի սաստկութիւնից գտել են մի գիւղացի ճանապարհին սառած:

Մեզ գրում են ԱՍՏՐԱԽԱՆՆԵՐ, որ այս տարի այնտեղի օրերուց ցերեկներում աւարտողների թւում շատերը կային, որոնք ուղեցան Ս. Սեբեդեւի և Մոսկովա գնալ բարձրագոյն ուսման նուիրվելու նպատակով, բայց բոլոր օրերուցից ծնողները այդ դիտաւորութեան ընդդիմացան: Միայնակ բացաւութիւն կազմեց տիկին Մարիամ Զ. Կատելնիկովան, որ իր աղջկան վճռեց ուղարկել Ս. Պետերբուրգ բժշկական ուսումնարան: Տիկինը սերտաշարժ խօսքերով դիմեց իր աղջկան, ինչեցեցով նրան իր ընտրած ընթացքի բարձր նպատակը և այն օգուտը, որ օրիորդից պիտի սպասի աղբը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ *)

Պ. ԿԼԱՍՈՒՅԵՐ խօսք առնելով, բաւ թէ Պ. Աշմէտ-Պարթէթի բանաստեղծութիւնը մանրամասն պատասխանի պէտք չունի: Սակայն, նորա ճանաչման իրութեան ծանրութիւնը նկատելով, հարկ կը համարվի քանի մը կէտերու վրայ պատասխանել, ցուցնելու համար թէ այդ պատարժման երեսփոխանին հնչելու խօսքերն ընդհանրապէս որչափ արժէք ունին:

Պ. Աշմէտ-Պարթէթի գլխաւոր խօսքն այս է որ, եթէ Թուրքիա բարենորոգում 'ի գործ դնել կը դժկամակի, պատճառը մեր բարի որամադրութեանց ապացոյցը չունենալն է:

Պ. Աշմէտ-Պարթէթ ինչո՞ւ չը յիշէր 1855 թուականն, երբ Թուրքիա Անգլիոյ և Գաղղիոյ բարի արամադրութեանց ստույգ ապացոյցներն ունէր 150 միլիոն ոսկիով: Ծախուց և քանի թանկագին կենաց կորստեան առթիւ: Բայց, արեւմտեան տէրութեանց բարի արամադրութեանց այսպիսի մեծամեծ ապացոյց կեցած ժամանակ, Պ. Աշմէտ-Պարթէթ կրնայ իմացնել թէ ո՞չք էին զօր-ծաղրուած բարենորոգումները:

Պ. ԱՇՄԵՏ—ՊԱՐԹԵՏ. — Ի՞նչ ձեռնարկներ եղան յայնժամ ստիպելու համար դի. Գուռն, որ բարենորոգումները գործադրէ:

Պ. ԿԼԱՍՈՒՅԵՐ. — Անդադար ձեռնարկներ և մինչև իսկ կծու յանդիմանութիւններ, արդիւնք չունենալով, ծիծաղելի եղան: Պ. Աշմէտ-Պարթէթի տեղեկութեանց շրջանակ զարմանալի կերպով ընդարձակ է: (Մի-ծաղիւն) Թէ Եւրոպայի և թէ Ասիոյ վրա կը տարածի, և ամեն երեսակային նիւթաւորէրէր զաղափարներն ու եղրակացութիւնները կը պարունակէ: (Մի-ծաղիւն) Իւր թռիչքի մէջ չեն կրնար իրեն հետեւիլ: Կէտ մը միայն պիտի յիշեմ, որոյ վրա քիչ մը տեղեկութիւն ունիմք: Այս է Պարթէթի վիճակն: Այս մասին կը համարձակուիմք Պ. Աշմէտ-Պարթէթի հետ ուղղակի անհատ մանալնութեան մէջ լինել, և բնիկ թէ իւր գերբնիւր հեղինակութիւնը սարսափելի կերպով և խաբէր են զինք: (Մի-ծաղիւն) Ռուսք իւր կարծած բաներէն ոչ մին բրած են. և եթէ Պ. Աշմէտ-Պարթէթի Պարթու-մի նկատմամբ ունեցած տեղեկութիւնն իբրեւ օրինակ մը նկատուի միւս նիւթոց նկատմամբ անոր ընդարձակ և անվիճելի տեղեկութեանց, կը յանձնարարեմ իրեն որ լաւ չը ստուգած խորհրդարանին չը հաղորդէ վաւերութիւն: (Մի-ծաղիւն) Եւրոպայի, միւսի կը բռնէ:

Պ. Աշմէտ-Պարթէթի տեղեկութեանց շրջանակ զարմանալի կերպով ընդարձակ է: (Մի-ծաղիւն) Թէ Եւրոպայի և թէ Ասիոյ վրա կը տարածի, և ամեն երեսակային նիւթաւորէրէր զաղափարներն ու եղրակացութիւնները կը պարունակէ: (Մի-ծաղիւն) Իւր թռիչքի մէջ չեն կրնար իրեն հետեւիլ: Կէտ մը միայն պիտի յիշեմ, որոյ վրա քիչ մը տեղեկութիւն ունիմք: Այս է Պարթէթի վիճակն: Այս մասին կը համարձակուիմք Պ. Աշմէտ-Պարթէթի հետ ուղղակի անհատ մանալնութեան մէջ լինել, և բնիկ թէ իւր գերբնիւր հեղինակութիւնը սարսափելի կերպով և խաբէր են զինք: (Մի-ծաղիւն) Ռուսք իւր կարծած բաներէն ոչ մին բրած են. և եթէ Պ. Աշմէտ-Պարթէթի Պարթու-մի նկատմամբ ունեցած տեղեկութիւնն իբրեւ օրինակ մը նկատուի միւս նիւթոց նկատմամբ անոր ընդարձակ և անվիճելի տեղեկութեանց, կը յանձնարարեմ իրեն որ լաւ չը ստուգած խորհրդարանին չը հաղորդէ վաւերութիւն: (Մի-ծաղիւն) Եւրոպայի, միւսի կը բռնէ:

«Պ. Աշմէտ-Պարթէթի բանաստեղծութիւնը ժողովրդայն առջև դանդաղ (Պ. Պրայս) սի. առաջարկութեան հետ յարաբերութիւն չունի. բայց այնքան ծանր ամբաստանութիւններ կը պարունակէ, որ անկարելի է լուսութեամբ անցնել: Կրէ՛ք թէ Անգլի-կառավարութեան կողմանէ անիրաւ կը լինի Պէրլինի դաշնադրին թուրքիոյ անպատեղող պայմանաց գործադրութեան ետեւէն ինչպէ՛ք երբ ուրիշ նպատաւոր պայմանաց գործադրութեան հոգ չը տարուի: Արդ, Պէրլինի դաշնադրին մէջ Թուրքիոյ նպատաւոր յօդուած մը չեմք գիտեր, որ առանց գործադրութեան մնացած լինի: Եթէ Գուռն իւր շահուց նպատաւոր յօդուած մը ցուցնէ, որ ուրիշ տէրութեան մը յաւանա ընդդիմութեամբ անորո՞ծադրելի եղած է, մեք անմիջապէս բարեկամական միջնորդութիւն կ'ընեմք կարգադրելու համար: Բայց Գուռն այդպիսի ձեռնարկ մը չըրաւ, և Պ. Աշմէտ-Պարթէթի ամբաստանութիւնը բնաւ հիմ չունին: Զմեղ պատասխանատու կը բռնէ Պարթէթին Օսմանեան զօրք զըր-կուած չը լինելուն համար: Բան մ'ըրկե՞ք զօրք զըրկուելուն առաջին անգամ համար Պարթէթի անցնելի ի վեր բաւ մ'անգամ չըսինք այդ նշանակութեամբ: Պ. Աշմէտ-Պարթէթ կը կարծէ՞ թէ Սուլթանը Պաշ-քանաց զրաւումը մեծ առաձնաշնորհում մը կը նկատէ. ապահով է որ Սուլթանն յոյժ կը փափաքի Պաշքանները զրաւել տալու: (Մի-ծաղիւն) Եւրոպայի և միւսի կը բռնէ: Ի՞նչ է բոլոր այս ուսայն ամբաստանութեանց նշանակութիւնը:

«Պ. Աշմէտ-Պարթէթ Ռուսո—Թուրքական վերջին պատերազմին պատասխանատուութիւնն իմ վրա կը թողու: Աստ չափազանց գէշ յանդիմանութիւն մը կը ցուցնէ: Ես ի՞նչ էի այդ իրողութեանց ժամանակ.— Աննշան մասնաւոր անհատ մը, (ոչ ոչի աղաղակներ) որ պաշտօնական գիրք մը չունէր: Նրկրին կառավարութիւնն իրենց ձեռք գտնուող անձինք կառավարական աշխարհավարութեան պատասխանատուութիւնները չեն կրնար մասնաւոր անհատից վրա նետել, որը երկրին զօրութիւններն իրենց արամադրութեան ներքև չունին: Եթէ մեծ տէրութեան մ'իշխանութիւնն իրենց ձեռք ունեցող անձինք գժգժ հեն պիտի արդիւնքէն, զոր ոչ թէ իրենց աշխարհաւարութիւնն, այլ պաշտօնի վրա չը գտնուողներն անպաշտօն գործողութիւնն արտադրել է, և եթէ այսպէս տէրութեան սանձը բռնելու անկարող կը տեսնեն իրենք զիրենք, պէտք է հրաժարին և գործն յանձնեն անոնց, որը այսպէս առաջնութիւն

*) Շարունակութիւն:

ԱՍԻԱՅԻՍ. 1. Շատ ցատում ենք, որ ձեր նամակը չենք կարող տղիք, որքան էլ համարակալան կետեր ունենայ: Բայց մենք մարդիկների անձնական կեանքի մասին գրություններ չենք տպում: Խնդրում ենք մի հետևեցե՛ք այն մարդկանց օրինակին, որոնք սկզբունքներ յայտնել ուզեցանով, իրանց թշնամիների անձնական կեանք են արատաւորում:

«ՄՇԱԿԻ» ՀՆՈՒՍԳԻՐՆԵՐ

ՍԵՓԱԿԱՆ ԹՂԹԱԿՑԻՑ

ԻԳԳԻՐ, 14 սեպտեմբերի: Երէկ ստացվեցաւ լուր Վանից, որ Վասպուրականի մէջ հայոք ղինված խումբերը միացան ասորի լեռնաբնակների հետ, Մարշիմեն ատաճնորդութեամբ: Հայոք խումբերի առաջնորդը Ե Մարշիմենը միասին ատորագրեցին ապստամբական յայտարարութիւններ և շրջաբերականի պէս աղարածեցին Հայաստանում: Զանազան կողմեր ուղարկված են պնդողեսպաններ: Մուշի կողմը մի քանի քիւրդ ցեղեր իրանց օգնութիւն են առաջարկում հայոց ղինված խումբերին:

ՄԻՋԱԶԳԱՍԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՒՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 12 սեպտեմբերի: «Правит. Вѣстн» լրագիրը հաղորդում է, որ զնդագետ Բարանով նշանակված է Կոնստանտնուպոլսի պաշտօնակատար, «НОВОЕ Время» լրագիրը լսել է, որ ի նկատի ունենալով Զինատանի հետ պատերազմ բացվելու կարելութիւնը, ռուսաց կառավարութիւնը ծախսել է Թուրքեստանի զօրքերը կազմակերպելու համար 5 միլիոն, զինուորական նաւատորմը Խաղաղ ուղիանտը ուղարկելու համար մօտ 3 միլիոն, Վաշկիպատտիկի Ե Մովսիլեայ նահանգի միւս տեղերը ամրացնելու համար 3 միլիոն:

ՓԱՐՊ. 12 սեպտեմբերի: Նոր մինիստրութիւնը կազմված է Մինիստրութեան խորհուրդի նախագահ նշանակված է Ֆերրի, լուսաւորութեան Բարսեղիմի, արտաքին գործերի Սեփուֆօր, Ժողային Կուշէ, հասարակական աշխատանքների Սադի-Վարդ, մինիստրական միւս պաշտօնները անփոփոխ մնացին:

ԼՈՆԴՈՆ, 12 սեպտեմբերի: Անգրաւանից հեռագրում են, որ 1200 բառուները յարմարեցին Մազաբեմեկի վրա և 5000 Մաթեմատիկի վրա, բայց յետ մղվեցան:

ՍԿՈՒՏԱՐԻ, 11 սեպտեմբերի: Մովսակեա Սէյմուր դիմեց Դուլցինիօի մէջ եղած ալեքանդրներին և թիւրքաց իշխանութեանը, պահանջելով անյապաղ դատարկել քաղաքը և Զինաթօրցիկներին յանձնել: Իրաւափառ շատ զօրէ եռանդ է ցոյց տալիս: Այսօր շերտօքորդները մօտեցան Դուլցինիօի ու այսօր իսկ Սէյմուր «Թեղեցան» նաւով դնաց Կատարոս, իսկ այնտեղից ուղևորվեցաւ Ֆեռիսիէ:

ԲԱԳՈՒԶԱ, 14 սեպտեմբերի: Մովսակեա Սէյմուր հրամայեց նաւատորմի, պարտաւաստ իշխել երկուշաբթի օրը ուղևորվելու համար:

ՓԱՐՊ, 14 սեպտեմբերի: Արտաքին գործերի մինիստրը դիմեց Ֆրանսիայի հաւատարմատարներին օտար պետութիւնների մօտ մի շրջաբերականով, որի մէջ նա ի միջի պայլը յայտնում է, թէ նոր մինիստրութիւնը ղինելով չի փոփոխի նախկին մինիստրութեան արտաքին քաղաքականութիւնը:

ԲԱԳՈՒԶԱ, 13 սեպտեմբերի: Սյոսեօի հաւատ ծովապետ Սէյմուր: Իրաւափառային հետախնայութիւնները ընդհատված են: Նաւատորմից զործողութիւններին սկսելը Դուլցինիօի դէմ անփախչելի է: Ալբանական միութիւնը սպառնալ է, որ եթէ միացեալ նաւատորմը թշնամական զործողութիւնները սկսի Դուլցինիօի դէմ, Ալբանիայի մէջ եղած հիւպատոսները կը բռնվեն:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 14 սեպտեմբերի: Պետական բանկի 5¹/₀ տոմսակր առաջին շրջանի արժէ 94 ռ. 50 կ., երկրորդ 92 ռ. 37 կ., երրորդ 93 ռ. 35 կ., չորրորդ 92 ռ. 37 կ., հինգերորդ 5¹/₀ առաջին փոխառութեան տոմսակր արժէ 220 ռ. 75 կ.: երկրորդ 216 ռ. 25 կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսակր 90 ռ. 75 կ., երկրորդ 90 ռ. 75 կ., երրորդ 90 ռ. 75 կ., սակի 8 ռ.: Ռուսաց 1 ռուբլ Լօնդօնի վրա արժէ 24¹/₆₁ պէնս, ռուսաց 100 ռ. Համբուրգի վրա 210 մարկ, 25 պէնս, Փարիզի վրա 200 ֆր. 50 սանտիմ:

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՆԻ

